

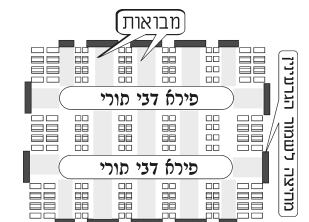
מסורת הש"ס

שליפניהו. דלח ס"ל הא תקמחא : נקט
הונח ויתקנס : אימיציה. לקסוייה דש
לה משיציה. אס מוקפת חומה ואינה
תחומיה לא ימדוד לה מן החומה אלא
היא לטויה כולה דר' אמות והוא
לישיציה חרשה שקדמה חומתה
לישיציה אבל ישנה שיצוה ישנה
וקדם לחומתה מודדין לה מחומתה :

תורה אור השלם
 ב. כי אֵיל עמֹא אֶתִי לֹא
 יִדְעוּ בָּנִים סִלְבִּים הִמָּה
 לֹא בָנִים הִמָּה חֲבִימִים
 הִמָּה לְחֹרֶץ לְחֹרֶשֶׁת לֹא
 יִדְעוּ: יִדְעוּ: יִדְעוּ: יִדְעוּ: יִדְעוּ:
 חֲבִימִים שֶׁשְׁדָּה לֹא יִצָּא
 מִן הַמִּדְבָּר: יִדְעוּ: יִדְעוּ: יִדְעוּ:
 הִמָּה אֵילֵי אֶתֶר:
 הִמָּה אֵילֵי אֶתֶר:

והיקף הפרדס לאו אדעמא דהך דירה
 הוה ודמי כי הוקף ולבסוף יש: א"ל
רב פפא לרבא. לסיועיה: אדרגליו.
 כנאים עשויים מחיה לל כסיועיהם
 כשזונים כחמה: כיון דללניעווא. היא
 ולמחר סמרי לה ללא כלום היא והא
 נמי ללניעווא דיום ויללה בעלמא היא
 ויחידא ולא דורה כח: לנחם. היא

הגהות הב"ח
(א) גמ' לא היו מחזיקים
במזמור ליהרר דר' הונא:
(ב) תוס' ל"ח מערב ורבי
מתקן קרי' ד"ה דף קט':
(ג) בא"ח דה"ל על רבי'ס
הערה ומבטל מקום א"ל דרבי'ס
ל"ח ומן חזית ולעיל גמ'
שנשמע ורבי' עד ס' רבוא'
הוא גלילין:

ועשו מחיצות לראשי המבואות לכל
 עד שחון לעיר להשתמר הגרעין
 ולא חשיב ליה מחיצה לצרף את
 המבואות ולעשות העיר אחת ואע"פ
 שמחיצה של קיימא היתה: פירא.
 שמה כמו פירא דכוורי במס' תענית

וּמִצְדִּיקֵי יְהוָה. שֶׁלֹא יִחְזוּר רַב
לְעֵצָה: עֵיר חֲדָשָׁה מוֹדֵדִין
וְיוֹשְׁבֵיהָ כֹּלֵה כֶּשֶׁף לְמִדּוּד
הַבְּתִים לְחֻמָּתָהּ לֹא חֹמֶה

שלאפניהו אול רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע נקטינהו מבתרין למחר איתיביה רבינא לרבא * עיר חדשה מורדין לה מישיבתה וישנה מחומתה איזו היא חדשה ואיזו היא ישנה חדשה שהוקפה ולבסוף ישבה ישנה ישבה ולבסוף הוקפה והאי נמי כהוקפה ולבסוף ישבה דמי א"ל רב פפא לרבא והאמר רב אסי ² מחיצות אדרכלין לא שמה מחיצה אלמא כיון דלצניעותא עבידא לה לא הויא מחיצה ה"נ כיון דלצניעותא עבידא לא הויא מחיצה ³ ואמר רב הונא בריה דרב יהושע לרבא והאמר רב הונא ⁴ מחיצה ⁵ העשויה לנחת לא שמה מחיצה דהא ⁶ רבה בר אבוב מערב לה לכולה מחווא ערסייתא ערסייתא משום ⁷ פירא דבי תורי והא פירא דבי תורי כמחיצה העשויה לנחת דמאי קרי עלייהו ריש גלותא ¹ חכמים המה להרע ולהיטיב לא ידעו: א"ר אלעאי שמעתי מר"א ואפי' בית כור: מתניתין דלא כחנניה דתניא חנניה אומר ואפילו היא ארבעים סאה כאסטרטאי של מלך א"ר יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו שנאמר ² ויהי ישעיהו לא יצא (אל) חצר התיכונה כתיב העיר וקרינן חצר מכאן לאיסטריטאי של מלך שהיו כעירות בינוניות במאי קמפלגי מר סבר עיירות בינוניות הויין בית כור ומ"ס מ' סאה הויין וישעיהו מאי בעי התם אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן מלמד שחלה חזקיה והלך ישעיהו והושיב ישיבה על פתחו מכאן לת"ח שחלה שמושיבין ישיבה על פתחו ולא מילתא היא דילמא אתי לאיגרוי ביה שטן: וכן שמעתי הימנו אנשי חצר ששכח אחד ולא עירב ביתו אסור: ³ והתנן ביתו אסור להוציא ולהכניס לו ולהן אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת לא קשיא

(דף כד.). והן מחילה דרב הונא כעשויה לנחמ דמלא שאינה נעשית
לדירה תמיד לנחמ ולנח זה: להרע. לאסור. ובתשובת הגאונים
מנאמיה בלשון אחר וישר בעיני מאד ההוא בוסתנא קרפא יותר
בבית סאמים שלא הוקף לדירה הוה ואבוורנקא כמין אכסדרה או
הוצה בשוגין המלכיים) בתוך פרדס שלהן ועומד תאמנע פרדסם כל
האורח ריש גלותא אלא לטלטל מפתח בוסתנא שהיה אלא בבית
עד האבוורנקא ועבד רב הונא בר חיננא כמין שזיל מן הפתח
עד האבוורנקא גדר מכאן וגדר מכאן בקנה קנה פחות מג' לה
לאסור אלא להקל עליו דס"ל דשרי לטלטולי כבולה בוסתנא דכיון דרב
מוקף לדירה ואחרי תלמודי דרבא רב פפא ורב הונא בריה דרב יהוש
לא אדכור להו דלאו שפיר עביד דשלפניהו ולמחר אדכור ואותבו
ננמי בהקוף לבסוף ישב דמי שקודם נטיעיהו מקיפין אותו ולתסור
חיננא ורב פפא ארציה ממחיתא אדרלשין דהא מחילה דלאוורנקא
ולבושיהן שפוטטים שם ושאר כלי תשמישין קרי עלייהו על רב פפא
רב הונא בר חיננא ועכשיו נעשו חכמים לאסור עליו) והיטיב
פלטין ושם היו מטיילים תמיד אלמא איכא דיירה בזה: ושניהן.
במים ואחרי החילונה הוה קרי לה ואע"ג דגדולה היא כעיר קרי
שאינה לדרך יראה: להושיב ישיבה. של תלמידים לעסוק בתורה
המות דבי חיי (דמינא בדיה הדדי מיגר בזה) אנושי חרש שמה אחר
בביתו לא בחצר ארמיהו לטלטל מבתיהו בביתם לכל אחד ואחד
רשות חזירו רשות ביתו נמי ביטול ונעשה אורח אצלן לפיכך דבי
שהוא מותר להכניס ולהוציא מפתח בתיהן לאחר כדתנן ב' הדר (לקט)
להוציא מפתח חזירו לאחר דהא רשותא דחד הוא והכא נמי כיון
כיון דביטול להו רשות ביתו הו' ביתו כבתיהן דבשאלמא מבתיהן
אחר ומחזיק ברשותא הוא ואוסר עליהם והן עליו כדתנן בפרק
זחא סנן. לקמן בפרק הדר ביתו אסור להכניס ולהוציא לו ואחרי
לאחר שרשותו שולט בה ה"א לא ביטול חזירו אמאי שרי
המבטל רשות חזירו רשות ביתו לא ביטול לפיכך חזר כולה

עושיין פסין פרק שני עירובין כו.

מערב לְכוּלָּהּ מחוּוּא ערִסְיִיתָא. פִּי רִשִּׁי לֹא הִמִּיר לַעֲרֹב כּוֹלָה יֶחֱד אֶע"ג שְׂהִיתָה עֵיר קִטְנָה וּתְנֵן לִקְנָן ^(א) עֵיר שֶׁל יֶחֱד מִעֲרֵבִין אֵת כּוֹלָה וְקִשְׁיָא דִּפְפִּי כִילֵּד מִעֲרֵבִין (לִקְנָן דף ס.) אֲמַרְיִין דְּשֶׁל רַבִּים הוּא דְקִאֲמֵר רַבָּה זכר אֲבוֹה מִעֲרָב לְכוּלָּהּ מִחוּוָּא עֲרִסְיִיתָא דְּכָל חֵד וְחֵד הוּא שׂוֹר לֹא לְחִבְרִיהּ וְעֵיר שֶׁל יֶחֱד לֹא זָכֵי עֵיר אֲחֵר לֹא שְׂהִיתָה שֶׁל רַבִּים קוֹדֵם אֵלּוּ וְדֹאִי שֶׁל רַבִּים הִיָּה ^(ב) וְלַעֲלִי (י.) נִמְי מִשְׁמַע הִיָּה שֶׁל רַבִּים גְּבִי אֲבוּלִי דִּמְחֻחָא דֹאֲמֵר אֵילִמְלֵא לְדִתּוֹתִי נְעוּלוֹת בְּלִילָה הוּא חִיִּיב עָלֶיהָ מִשּׁוֹם רַה"ר מִשְׁמַע דְּהִיוּ שֶׁס' רַבּוֹת מִ"מ אִי לֹאֻ מִשּׁוֹם פִּירִי דְּזֵי תוֹרִי הִיוּ יוֹכֻלִין לַעֲרֹב כֹּל הָעִיר יֶחֱד וְהוּוּ מִשְׁיִירִי נִי דִּיּוּרִין לִרִי יְהוּדָה אֹו שְׁלֹשׁ תַּצְרִית לִרִי שְׁמֵנוֹן: דְּבִי תוֹרִי. פִּירֵשׁ הִקוּטְרָם דִּמְחֻחָא עֵיר שֶׁאֵין לָהּ חוּמָה

ועשו מחילה בראש מבוזות לכל 75
לשמוך גרעין ולא חשיב מחילה
להטורף המבוזות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שהיהקף לא נעשה בעבור
העיר אלא לשמור פירא דבי תורי
ומשמע שרץ שהוקף קודם יצוא
העיר דלס הוקף אחרי כן לא נעשה
גם בעבור העיר והוו מחילה מעלייתא
וקשיא דלשנא משמע שאם נסתלקה
משם הפירא דבוי מחילה מעלייתא
ולפי' הקונט' אף אם לא היה הפירא
לא היה ניתר כיון דהוקף ולנסוף יצא
ועוד מה שפי' בקונטרס דמחוח לית
לה חומה לא היה דלמך דלמך לעיל
אזולא דמחוח אילמלא דלתומיה
נעלות בלילה ונראה דמוקפת חומה
היתה אחר שנתקצצה והיו יכולין
לערב יחד אי לאו פירא דבי תורי
שהיה צין ערסא לערסא לאורך
המזוי והיתה ימירה מבית סאתים
ועמודי " ולא היו יכולים לערב
מערסא לערסא לפי שלא היו יכולין
לטלטל מזה לזה דהפירא הוי קרפף
יותר מבית סאתים ולא דמי לכריא
דפירי דלעיל דרואין למאכל אדם
ואע"ג דיש להו מחילות אינם מועילים
כלום דמחילות העשויות לנחת הם
ורש"י פי' כציד מעבדות (קמן דף
ס.) משום פירא שמפסיק ואין יכולין

להלן משכונה לשכונה והיו כחרצין שצין ב' חצירות דאמרינן לקמן (דף ע"ט:) שמעריצין שמים ואין מעריצין אמת והכא' ^ו [לא משמע בפירא אללא] משום דהויא מחילה עשויה לנחת:

וההתנן ביתא אסור לו וז'הם. וליכא לימיר דמתניתין דמצטל כהדא רשות ציור דלס כן מלא לא מנאחא לי חצר אי נמי משום ליה דמתניתין איירי אפילו בפתס:

ק' בין הדרך לבוסתנה ויטלטל באותו שציל ורצא כי שלפניהו לא
 ליה אבוורנקא בבוסתנה שויה לכוילה בבוסתנה חזר לאבוורנקא והוי
 נקטינהו דלא ליהדר רב הונא בר חיינא וליתקנינהו וההיא שעמא
 דאמר למחר אימיציה ציינא לרצא עיר חדשה כו' והאי בבוסתנה
 וגדל האילן עשו האבוורנקא סביב הלכך שפיר עבד רב הונא בר
 נמי לנציעות עיבדא וכן לנחת להשמשא להיתח צה טלימיתא
 ורב הונא צריה דרז יהושע שלא מזכיר אתמול וסמרו מיקומו של

ז' ידעו אתמול וכן עיקר: **כאיסטריטיא של מלגיס**. רחצה שחאורי
אלעאי וחנניה: **הסינונה**. אחרי פלטין של חזקיה דאי חצר שלפני
ז' חצר ולא הוקפה לדירה: **מאי צעי הסם**. ברחצה שחאורי פלטין
ל פתחו שלא יהא רשות למלאך המות לכנס שם: **שטן**. מלאך
מזמן נו'. ודאי מנתי' בשציתל להן רשות שהיה לו בצחר מיירי דאי לא
החצר רשות וולן וחקון אסור עיליון ואשמעינן ר' אלעאי להבטל
מותהו להן אבל הוא אסור להכניס ולהוציא מביתו לחצר ואף על פי
(ט) ושלחן מותר לו ולהן כשאר כל אדם הנכנס לחצר חצירו ומותר לו
בטל הוא דירתו) **מביתו** ^י מיהא אסור הוא להוציא ולא אמרינן
הוא מכניס ומוציא איכא למימר כאינש בעלמא הוא אבל מביתו
[שם] מי שנחן רשותו והוציא צין בשוגג צין במויד הרי זה אסור:
דינן התם ביתו הוא לאסור להם הא חצירו שריא להוציא מביתהו
ואוקימנא בשציתל רשות חצירו ולא ביטל רשות ביתו וקאסר
הן היא ובימו מיוחדת לאסור להן להוציא מרשותו לרשותו:
מתני'

עין משפט
נר מצוה

שבת ה'ה' פכ"ח מהל'
א"ח ס' שזס סעיק יא:
ב ג מיי פט"ו מהל'
שבת הלכה טו סמג
שני דרבנן א טוש"ע א"ח
ס' שזס סעיק א:

יבינו חננאל (המשך)

שחוקתה הא אמר רב אסי
אמי מחיצת אדרכלין לאו
מחיצה מחיצה. פ' כי אינה
שויה מחיצה לשרה
(ולא 3) למסע החיות.
ההנהנה קנה פחות מג'
ומו מחיצת אדרכלין
יא דעבידא לצניעותא
ועלמא ואינה מחיצה
שמתרת לטלטל בתוכה
שבת. כמו מחיצה של
חירות להולכי דרכים.

בא רב הונא ברי
ר' יהושע נמי וסייעה
ואמר מחציה זו
ויבא עשר' לנחת. פ'
ליתות קבוצה לעולם
בנין אלא עראי הוא.
אמר רב הונא כל
מחציה שמתר לטלטל
נתיבה בשבת (א) כמו
מחציה שאינה עשויה
נחת אינה מחציה. ועוד
רבה בר אבון
אמר למחצה ערסא
פ' מסתא, פ' מחצית'

וזקתא שריתא וקביען
 פיר עשירות לנחת. פיר
 רססתא שכונת שכונות.
 כולן שהסימו כולן
 ורובא, וכי מה שעשה
 הונא שלא כהוון,
 קרי עליהו חכמים
 להרע וגו'. פיר
 תורי באר דמחמא
 אגורי. ויאר רסן העיר
 ורובא ראינו פיר
 וברכותינו הגאונים וולתי
 אכל אנו כתבנו הפי'

ושהיא קבלה בידיו. מתני'
ו"ר אילעאי שמעתי מר'
וילעזר שאפילו בית כור.
ותנייתא דלא כחנניה
ותניא חנניה אומר מ'
ואהא כאסרטיא של מלך.
ונגן בית כור שהוא ל'
ואהא א"ר חנן ושניהן
שקרא אחד רשעו. ויהי
חזר ושיערו לא ידעו. וצו
ותיכונה. כתיב עיר וקרני'
וצו מיכן לחצר של

[illegible]

(ג') רצונו הוא להיפך גמ'
יכלן דחדשה היא שששה
לבסוף הוקפה ושנה
ההוקפה ולבסוף ישבה ו"ע.
(ד) נראה דכאן ז"ל אלא
למעשה ושיני מצינו אלו
מסע החיות ז"ל לקמן גבי
יורא דבי מורי, ועי' בערוך
תורה תרא

(נראה ד"ל שאינה כמו מחילה שעשויה לגנות.